

IL PENTATEUCO

VOLGARIZZATO E COMMENTATO

DA

SAMUEL DAVID LUZZATTO

PADOVA
1874

27
PARASHAT TAZRIA

Torah.it

Testo digitalizzato da www.torah.it nel 2010
Tutti i diritti sulla digitalizzazione riservati

Testo sacro.
Stampare solo per conservarlo.

Eliminare esclusivamente in ghenizà

(מ) זאת תורת הבתמה והעוף וכל נפש
 החיה הרמשת במים ולכל נפש השרצת
 על הארץ: (מ) להבדיל בין הטמא ובין
 הטהור ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר
 לא תאכל: פ פ פ

יב

כז (א) וידבר יהוה אל משה לאמר:
 (ב) דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי

LEVITICO XI-XII

vostro Dio; siate dunque santi, poichè santo io sono. (46) E questa la legge intorno ai quadrupedi ed ai volatili, e ad ogni essere vivente che striscia nell'acqua, e ad ogni animale brulicante sulla terra. (47) Onde (sappiasi) distinguere tra l'impuro, ed il puro, e tra l'animale da mangiarsi, e l'animale che non si deve mangiare.

XII

(1) Ed il Signore parlò a Mosè, con dire: (2) Parla ai figli

(ב) כי תוריע: וזע בהוראתו השניה שענינו כפי כימי גדת דווקא
 תטמא: תהיה טומאה כחומר טומאה בניו כדמה. כימי: כמו בניו, ואין הכוונה
 על מספר ימי טומאתה שיהיו י' כימי הכות, כי למטה בולדת נקבה שהיא טומאה
 י"ד חומר ג'כ וטומאה שבעים כדדמה, אבל הכוונה שהיא ג'כ אסורה לבעול וכן

Torah.it

לכל השרץ השרץ על הארץ לא תאכלום
 כי יתקין הם: (מ) אל תשקצו את נפשתיכם
 בכל השרץ השרץ ולא תטמאו בהם
 ונטמתם בהם: (מ) כי אני יהוה אלהיכם
 והתקדשתם והייתם קדשים כי קדוש אני
 ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ
 הרמש על הארץ: מפטר (מ) כי אני יהוה
 המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם
 לאלהים והייתם קדשים כי קדוש אני:

LEVITICO XI

biano molti piedi; insomma qualsiasi brulicante, che brulica sulla terra: non li mangerete, perchè sono oggetti da abborrirsì. (43) Non rendiate abborrevoli voi stessi per [cioè mangiando] alcuno degli animali brulicanti; e non vi rendiate impuri mediante essi, locchè vi abbrutirebbe. (44) Poichè io, il Signore, sono il vostro Iddio; quindi santificatevi, e siate santi, poichè santo io sono: e non vi rendiate impuri per alcun brulicante, che striscia sulla terra. (45) Poichè son io, il Signore, che vi trassi dalla terra d'Egitto, per essere il

החומר לקרקע (רש"ס ור"ס). (מ) ונטמתם בהם: מן כטמינו צעיניכם (איוב
 י"ח ג') (כפירוש י"א שהביא רש"ע), הוא שאמרת: למעלה שאכילת המאכלים המשוקקים
 ונביאה פחיתות נכפס, וכאילו היא יורדת מועלת האדם למדרגת הבהמה, וכ"ש מדוע
 נכפסו כבהמה כטמינו צעיניכם.

d'Israel, quanto segue: Quando una donna profficherà, e partorirà un maschio; sarà impura per sette giorni. Sarà impura, come lo è nei giorni della sua mestruazione [cioè non solo

האשה היא בני מות הס, ולפיכך כגטוינו להבדל מוהס ולהזר מוועס, ולפיכך כשהס נטהרים מביאים קרבן, וכבר עליהם הכהן כמו על המזרע. ואונס הכהן לא כחייבה בקרבן, כי חסה התורה על בנות ישראל, ולא העריקה אותן לכסוע מוקיון ולבוא אל בית ה' בכל דש, ואין לומר כי לכך לא כחייבה בקרבן, מפני שלא יתכן שתבקש מהאל שלא תשוב עוד נדה; כי אונס יתכן שתבקש שבסבה לכדתה לא תושך עמוואתה יותר מהראוי ותהיה זבה. וכן היולדת היתה נריבה כפרה לא כדי לבקש שלא תגד עור, אלא כדי לבקש שלא תמות בשעת לדתה, כי הדם היולד וון היולדת סימן מיתה הוא, וכל יולדת בככסה עוונתה. ואונס המוואות שאין צטהרתן הבאת קרבן הן עמוואת מות ומוואות ככלם ומוואות שכבת זרע בלא חולי; ואלה אין בהם כפרה, מפני שאין דבר היורד מן השמים, אך הם ענינים תלויים ברצון האדם, רנה מייטוא, לא רנה אינו מייטוא (ולויעוטא לא חיישינן, לכך לא בא נוי פרטי לאיש אשר ימות מות עליו בשעת פתאום, וכיוצא בו), באופן שלא יתכן לחשוב על המוואים האלה היותם כופים מוש ליוקוס. ואונס היו מות והככלה מוואים, כי הוייתה היא גערת האל שאין לוועלה מווכה, ואם המזרע והזב מוואים את הכווע בהם להיותם כופים ליוקוס, כל שכן וקל והומר היות. ולקומר מוואת היות היה אף הכווע בו כוף ז' ימים, ולריך הואה בני מטאת. אבל הכוועה השקוטה איננה מוואה, כי לא היתה מויתתה בידי שמים ודרך גערה, אלא בידי אדם ולמועלת בני אדם, אבל החלל אע"פ שהוא כוועה בידי אדם, הוא מווא, כי האדם מושגת ובעל שבר ועכש, לא הכוועה, לפיכך האדם היות, אף על פי שבידי אדם מות, ראו לחשוב עליו שהיתה מויתתו בגורת האל ובגערותו; ואין לחשוב כוואת על הכוועה השקוטה או ההרוגה. ואונס מוואת שכבת זרע היא לכבוד בית המוקדש, כדי שלא יבא אדם לבית ה' ולא יאכל בשר קדש ביום שעסק בהנאה גופנית (בלתי הכרתית כאכילה ושתייה), והוא על דרך גלוה קודש ויתן תורה היו ככונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה; והאיסור הזה ירוום ויכשא בווענת כל הקהל הדר כבוד המוקדש וקדשו, ירוום ויכשא בווענת הכהנים יקר תפארת העבודה אשר הם עובדים; וכל זה יועיל הרבה להגדיל יראת האל בלב הכהנים ובלב העם. ואונס הוואת מו מטאת היא רמו להסרת העוא: הפרה האדווה היתה באדמויותה רמו לעון, וכן עץ ארו ואזוב ושני תולעת הם רמו לעון גדול וקטן, ובהשרבם יחדו כאילו העון מתבעל, והאבר ההוא הוא סימן לבטול העון; על כן הוואתו וטהרת מומוואת מות שהיא מוואה מוורה. ואונס אף על פי שהעון כשרף, לא כחבעל לגורו, כי האבר הכשאר מווכו יש בו עדיין קשטו וון העון, לכך הוא מביא מוואה קלה על הכווע בו, ווואתה מוואה קלה עוברת בטבילה. והנה

תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי

ואין כן ציווי דם טבר. וטמאה שבעה ימים: כאן ראיתי לחות דעתי בקצרה על כל עניני טוואה וטהרה, ואומר כי עניני המוואות נחלקים לשני מינים: מוואות שיש צטהרתן הבאת קרבן ומוואות שאין צטהרתן הבאת קרבן. ונתחיל מומוואת המזרע שהיא היותר מוורה צטוואות הוין הראשון. והנה כבר תשוב רבים כי הרקת המזרע היא מוכי ושהחלי הוא מתדבק במוע, וכראה לי שאם תשעה התורה להדבקות החולי, כווס תליים אחרים יש המתדבקים, ולא התקינה התורה בהם שום תקנה; ואין לא לומר דבר על דבר הדבך? וכראה לי כי שני מראה העור היה לפי מושבת הקדמונים סימן גערת האל, והכרוע היה לדעתם כווע מוכה אלהים לעכש איזה עון חמור שיש בו, ולפיכך היו גדלים מווכו כמו מואדס הכוף ליוקוס; וכן שני המראה כנגד ובנית היו אכלם סימן גערת האל, וכאילו הנגד והבנית היוכועים הם כוואים ליוקוס לבינת איזה מטא גדול שבעשה בהם. ולשוית כל זה מוכייע לאמונת ההשגחה והשכר והעונש וואת האלהים, קיימה התורה האמונה הוואת, ונותה הרקת המזרע ושריפת הנגד וכתיבת הבית אשר בהם הכווע, והשוואה ומטוי הבית, ווואתה שיהיה הכרשא מן המזרע מביא קרבן, כדי שמיד שתסור מווכו גערת האל וכזכרתו שהיתה מורקת אותו מהתראות לפניו, יבא לבית ה' ויכנע לפניו, ויהיה לו על שחר וקירב אותו, גם יבקש מווכו שלא ישוב עוד לגעור בו ולהרחיקו מעליו; וזה עעם וכבר הכהן על המזרע לפני ה', שעל ידי הקרבן, האל מתפייס לו ומושך עליו חסדו. ואונס ענין שתי המפורים ועץ הארו והאזוב ושני תולעת וההיות נראה שהכל סימן רמו לכפרת העון, להודיע שאין המזרע כוף עוד ליוקוס. והנה תולעת השני הוא רמו לעון, כי היו מוויירים העונות באדמויות, ככתוב אם יהיו מטאים כשנים, על שם שפיכות דמים, שהוא עון שאין לוועלה מווכו. והארו והאזוב הם רמו לגדול ולקטון, על דרך וון הארו אשר בלבטון עד האזוב אשר יולד בקיר. והנה עץ ארו ואזוב ושני תולעת רמו לעון גדול וקטן. ואונס דם המפור השקוטה הוא רמו לבקוי גדול כלומר לבקוי מוטא גדול, כי הדם הוא ככפש וכפר; והמים המיים הם סימן לבקוי קטן כלומר לבקוי מוטא קל. והנה שתי המפורים הן ככרת המזרע ותליפתו, וואת מוון כששת דמה ככפש וכפר, והאחרת היה מווערין אותה עם העונות (עץ ארו ואזוב ושני תולעת) ומטבילין אותה בדם ובמים, מוון בה על המזרע, וזה רמו שכבר כתכסרו עוכותיו וחזר לטהרתו; ואחר כן מושלחין את המפור שהיה על פני השדה, וזה סימן שהמזרע איננו עוד מווכר מן למחנה, אבל הוא יולד מהסגרו וככנס בכל מוקוס שירנה. וקרבן לענין המזרע ענין הכדה והזב והיולדת, כי כל אלה ככופים ליוקוס, כי יניחת הדם או המזע (שלא ברטון) היא התחלת מיתה, והוא רמו שהחיש או

(ו) ובמִלֵּאת יָמֵי טְהֵרָה לְבֶן אֹרְלָתָהּ תִּבְיָא
 כֶּבֶשׂ בֶּן־שָׁנָתוֹ לְעֵלָה וּבֶן־יוֹנָה אוֹתָהּ
 לְחִטָּאת אֶל־פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן:
 (ז) וְהִקְרִיבּוּ לִפְנֵי יְהוָה וּכְפַר עָלֶיהָ וְטִהַרְתָּ
 מִמִּקְדַּר דְּמֵיהָ זֹאת תּוֹרַת הַיִּלְדָּת לְזָכָר אוֹ
 לְנִקְבָּה: (ח) וְאִם־לֹא תִמְצָא יָדָהּ דִּי שִׁחַ

LEVITICO XII

santa sei giorni resterà in ispurgo di purificazione. (6) E compiuti i giorni della sua purificazione per un figlio, o per una figlia, recherà un agnello nato entro l'anno, per olocausto, ed un giovine colombo, o una tortora, per sacrificio d'aspersione, all'ingresso del padiglione di congregazione, al sacerdote. (7) Il quale presenterà ciò innanzi al Signore, e propizierà per lei; ed ella diverrà pura del suo flusso di sangue. Quest'è la legge della puerpera, tanto per (la nascita di) un maschio, quanto per una femmina. (8) E se le sue forze non sono sufficienti per (poter recare) un agnello, piglierà due tortore, o

ר' שמעון בן יוחאי (בדה ל"א) שלא יהו הכל שומעין ואצו ואצו ועצין, כי ביום השמיני היתה היולדת טהורה לבעלה. השני היא דעת ר' עובדיה ספורנו כי הולד כזו ביומי אצו ודם הכדור, ובמשך ז' ימים יתעכל הדם ההוא, וביום השמיני הרי הילד טהור להכנס בצרית קדש. ועל אלה אצו ווסוף טעם שלישי, והוא כי הערלה נחשבת בקרב ישראל כעין טומאה, כמה שכתוב (ישעיה כ"ב א') כי לא יוסף יבוא כך עוד ערב ועמו, והנה למה תורה שציוס שתטהר היולדת וטומאתה יטהר גם הילד על ידי הטילה. (ו) והקריבו: הכניו חזר לולת קרבן שהיא צכת פעל הקריב, ושיעורו והקריב הקרבן אשר הזכרנו שהוא עולה ודמעת (וע' על לא תענה צרעך עד שקר), וקרבן כולל גם צעלי קיים רבים וכל מה שאדם מקריב לאל בפעם א' כאשר מלאנו קרבנו קערת כסף א' וכו', פר א', איל א' וכו'.

נָדַת דּוֹתָהּ תִּטְמָא: (ג) וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל
 בְּשָׂר עַרְלָתוֹ: (ד) וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים
 תֵּשֵׁב בְּדַמֵּי טְהֵרָה בְּכָל־קֹדֶשׁ לֹא־תִגַּע וְאֶל־
 הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד־מִלֵּאת יָמֵי טְהֵרָה:
 (ה) וְאִם־נִקְבָּה תֵּלַד וְטִמְאָה שְׁבַע־יָמִים כְּנִדְתָּהּ
 וּשְׁלֹשִׁים יוֹם וּשְׁשִׁתַּיִם יָמִים תֵּשֵׁב עַל־דַּמֵּי טְהֵרָה:

LEVITICO XII

per le cose sacre, ma anche pel marito]. (3) Indi nel giorno ottavo verrà circoncesa la carne del prepuzio suo [del neonato]. (4) Poscia ella resterà trentatré giorni in (istato di) spurgo di purificazione: alcuna cosa sacra non toccherà, e nel Tempio non entrerà, sinchè (non) siano compiuti i giorni della sua purificazione. (5) E se partorisce una femmina, sarà impura per due settimane, come durante la sua mestruazione; e ses-

אין לתמוה איך הכרה מעברת הטומאים, וטומאה הטהורים, כי היא מעבירה טומאה תמורה, והיא מביאה טומאה קלה. ושל למה הדבר דומה, לכלי נקשת שומרקין אותו תחלה בחול, והמירוק ההוא מעביר ויעליו מה שלא תספיק ההדקה ציוס להעביר ויעליו; ולכסוף כריך להדחיו ציוס להעביר ויעליו החול הכדק בו, וכן בכתוב (ויקרא ו' כ"א) ומרק ושטף ציוס; וגם שומרק אותו כריך לשטוף ידיו, מפני הזוהמא שדבקה בהן. כך אפר הסרה עושה מירוק חזק וועביר הטומאה התמורה, ואחר המירוק כריך עוד טבילה גם לעוסקים ציוס הכדה וגם למוי שהיו עליו. (ג) וביום השמיני ימול: העוקר הוא אשר בהשקפה ראשונה אין לו קשר עם מה שלפניו ושלחרייו, הוא מולדו למה היתה מכות הטילה דוקא ציוס ח', לא ציוס ז' או ציוס י' שהם מספרים נהוגים במלות התורה; כי אמנם לכך נקבעה הטילה ציוס ח', מפני שנשבעת הימים הראשונים האם טומאה טומאה תמורה כטומאת הכדה, ורלה נתן התורה ית' שלא יהיה הילד כעול עד שתהיה אצו טהורה. וזה אמנם לאחד מושלשה טעמים: הראשון הוא דעת

מִבְּנָיו הַכֹּהֲנִים: (א) וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנִּגַּע
 בְּעוֹר־הַבָּשָׂר וְשַׁעַר בְּנִגַּע הַפֶּה לְבָן וּמְרָאָה
 הַנִּגַּע עִמָּק מֵעוֹר בְּשָׂרוֹ נִגַּע צָרַעַת הוּא
 וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְטָמֵא אֹתוֹ: (ד) וְאִם־בִּהְרֵת
 לְבָנָהּ הוּא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְעִמָּק אֵין־מְרָאָה
 מִן־הָעוֹר וְשַׁעֲרָהּ לֹא־הַפֶּה לְבָן וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן

LEVITICO XIII

il sacerdote, o ad uno de' suoi figli sacerdoti. (3) Il sacerdote vedrà il male nella pelle del corpo, e trovando nella parte infetta essersi il pelo cangiato in bianco, e la parte apparire più profonda (del resto) della cute del suo corpo [di quell'individuo]; è male di lebbra, ed il sacerdote, vedutolo, lo dichiarerà impuro. (4) Se poi ella è una macchia bianca nella pelle del suo corpo, e non apparisce più profonda (del resto) della cute, nè vi è pelo cangiato in bianco; il sacerdote or-

אליהם (י"ג). (ג) וראאה הכהן את הנגע בעור הבשר: לדעת א"תם כאן מדבר בנגע שאינו לבן אלא ירקרק, או אדומים או מראה אחר, ולפי מראה הנגע עמוק מעור בשרו, וכן משמע בפסוק שאחר זה ואם צהרת לבנה היא וכו' ועמוק אין מראה, ולפיכך כבוד צו ר"ע וכתב לא ידעתי כירושה, וראיה לזה למטה (י"ד ל"ז) ירקרקות או אדמדמות ומראהו של מן הקיר, כי לדעת א"תם הלצן כראה כגובה ושאר מראות כראין בעווקים, זה תיכנס בכתם גרידא שאיננו מנוייר בדמות איזה גוף, אבל אם הכתם הוא מנוייר באופן שכראה כגוף מה, אז תמיד יראה לנו כאילו הוא גבוה, כי הדעת מוזהרת למצוב שהגוף ההוא הוא כתון על השטח ההוא, ולפי עוקם הסתמה כראה עמוק מן הכלל, כי הכל הוא בצורת איזה גוף ויוד הדעת שופטת שהגוף ההוא הוא למעלה מן הקרקע או מן הקיר, וכן האותיות כראות לנו כגופות העמודים על הכיור, ודעת אחרת ע' בכת"ש וי"ש. (ד) והסגיר את הנגע: יגוה לאש אשר

וְלָקַחְהָ שְׁתֵּי־תוֹרִים אֹו שְׁנֵי בָנֵי יוֹנָה אֶחָד
 לְעֹלָה וְאֶחָד לְהַטָּאת וּכְפָר עֲלֶיהָ הַכֹּהֵן
 וְטָהַרְהָ: פ

יג

(א) וידבר יהוה אל־משה ואל־אהרן
 לאמר: (ב) אדם כי־יהיה בעור־בשרו שִׁמָּת
 או־סִפְחָת או־בִּהְרֵת וְהָיָה בְּעוֹר־בְּשָׂרוֹ לְנִגַּע
 צָרַעַת וְהוּבֵא אֶל־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן או־אֶל־אֶחָד

LEVITICO XII-XIII

due giovani colombi, l'uno per olocausto, e l'altro per sacrificio d'aspersione; ed il sacerdote propizierà per lei, ed ella diverrà pura.

XIII

(1) Il Signore parlò a Mosè e ad Aronne, con dire: (2) Quand' uno abbia nella pelle del suo corpo una prominenza, una crosta, o una macchia, e ciò divenga nella pelle del suo corpo il male della lebbra; la cosa sarà portata ad Aronne

(ב) והובא אל אהרן: וכן למטה (י"ד ז') והובא אל הכהן, אין הכוונה שהאיש עלונו יבא אל הכהן, כי הכהן הוא שהולך אליו אבל הכוונה שיוגד הדבר אל הכהן, ע"ד כי יהיה להם דבר בא אלי, עד האליהם יבא דבר שכיסה, ורעו אלונכה לא יבא

שְׁנֵית אֶל־הַכֹּהֵן: (ח) וּרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פִשְׁתָּהּ
הַמִּסְפַּחַת בְּעוֹר וּטְמֵאוֹ הַכֹּהֵן צָרַעַת הוּא: פ
נִגַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבֵא אֶל־
הַכֹּהֵן: (ט) וּרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שְׂאֵת־לְבָנָה
בְּעוֹר וְהִיא הַפִּכָּה שֶׁעַד לְבָן וּמַחִית בְּשׂוֹר
חִי בְשֵׂאת: (י) צָרַעַת נוֹשֶׁנֶת הוּא בְּעוֹר בְּשׂוֹר
וּטְמֵאוֹ הַכֹּהֵן לֹא יִסְגְּרֵנוּ כִּי טָמֵא הוּא:
וְאִם־פָּרוּחַ תִּפְרַח הַצָּרַעַת בְּעוֹר וְכִסְתָּהּ
הַצָּרַעַת אֵת כָּל־עוֹר הַנִּגַּע מֵרֵאשׁוֹ וְעַד־

LEVITICO XIII

dote. (8) Ed il sacerdote, vedendo essersi la mispàhhat dilata-
tata nella pelle, dichiarerà impuro il male, lebbra è. (9) Quando
alcuno abbia il male della lebbra, la cosa sarà portata al sacer-
dote. (10) Il sacerdote vedrà, e trovando nella pelle una
prominenza bianca, e questa aver convertito il pelo in bianco,
esservi però in essa prominenza qualche parte sana con carne
di color naturale; (11) Quella è lebbra inveterata nella pelle
del suo corpo, ed il sacerdote lo dichiarerà impuro; non lo farà
stare rinchiuso, poichè impuro è. (12) Se poi la lebbra andrà

הַכֹּהֵן לָבָן, כָּלֹו הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פִשְׁתָּהּ הַמִּסְפַּחַת בְּעוֹר וּטְמֵאוֹ הַכֹּהֵן צָרַעַת הוּא: פ
נִגַע צָרַעַת כִּי תִהְיֶה בְּאָדָם וְהוּבֵא אֶל־הַכֹּהֵן: (ט) וּרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שְׂאֵת־לְבָנָה
בְּעוֹר וְהִיא הַפִּכָּה שֶׁעַד לְבָן וּמַחִית בְּשׂוֹר חִי בְשֵׂאת: (י) צָרַעַת נוֹשֶׁנֶת הוּא בְּעוֹר בְּשׂוֹר
וּטְמֵאוֹ הַכֹּהֵן לֹא יִסְגְּרֵנוּ כִּי טָמֵא הוּא: וְאִם־פָּרוּחַ תִּפְרַח הַצָּרַעַת בְּעוֹר וְכִסְתָּהּ
הַצָּרַעַת אֵת כָּל־עוֹר הַנִּגַּע מֵרֵאשׁוֹ וְעַד־

אֶת־הַנִּגַּע שִׁבְעַת יָמִים: (ח) וּרְאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה הַנִּגַּע עָמַד בְּעֵינָיו לֹא־פָּשָׁה
הַנִּגַּע בְּעוֹר וְהִסְגִּירוּ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים
שְׁנֵית: שְׁנֵי (ט) וּרְאָה הַכֹּהֵן אֹתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
שְׁנֵית וְהִנֵּה כִּהָּה הַנִּגַּע וְלֹא־פָּשָׁה הַנִּגַּע
בְּעוֹר וְטָהֲרוּ הַכֹּהֵן מִסְפַּחַת הוּא וְכַבֵּס בְּגָדָיו
וְטָהֲרָ: (י) וְאִם־פָּשָׁה תִפְשָׁה הַמִּסְפַּחַת בְּעוֹר
אַחֲרֵי הַרְאָתוֹ אֶל־הַכֹּהֵן לְטָהֲרָתוֹ וְנִרְאָה

LEVITICO XIII

dinerà ch' il male resti rinchiuso [cioè che l'individuo stia in
una stanza a parte] per sette giorni. (5) Il sacerdote lo vedrà
nel giorno settimo, e trovato ch' il male è rimasto nel suo
stato, non essersi (cioè) il male dilatato nella cute; il sacer-
dote lo farà nuovamente star rinchiuso per sette giorni. (6) Il
sacerdote lo vedrà nuovamente nel giorno settimo, e trovando
che la parte è sbiadita, ed il male non si è dilatato nella
pelle; il sacerdote lo dichiarerà puro, è mispàhhat; e l'indi-
viduo si laverà i panni, e sarà puro. (7) Se però la mispàhhat
si dilaterà nella pelle, dopo essere stata veduta dal sacerdote
quando fu dichiarata pura; sarà vista nuovamente dal sacer-

בו הנגע שישב בביתו ולא יעז בזולתו עד שיתברר אם הוא טהור או טמא. ולדעת
הרא"ש הכוונה לעשות רושם סביבות הנגע לסימון, כדי לראות אם "כ"אם כשה אז לא.
לפי זה מלות שבעת ימים אינם מתיישבות יפה (ש"ס). (ח) בעיניו: ע' למטה בסוף ל"ו.
(י) כחה: ל' קולשה ומסרון כח (רכ"ה). (י) הפכה: פעל עומה, כמו ועבר בנגע

אֶת־הַנֶּגַע טָהוֹר הוּא: פּ שְׁלִישִׁי (יח) וּבִשָּׂר
 כִּי־יִהְיֶה בּוֹ־בָעוּר שְׁחִין וְנִרְפָּא: (יט) וְהָיָה
 בַּמָּקוֹם הַשְּׁחִין שְׂאֵת לְבָנָה אוֹ בַהֲרַת לְבָנָה
 אֲדַמְדָּמַת וְנִרְאָה אֶל־הַכֹּהֵן: (כ) וְרָאָה הַכֹּהֵן
 וְהֵנִיחַ מִרְאָהּ שֶׁפֶל מִן־הָעוֹר וּשְׁעָרָה הַפֶּךָ
 לְבָן וְטָמְאוֹ הַכֹּהֵן נִגַע־צִרְעַת הוּא בַשְּׁחִין
 פָּרַחָה: (כא) וְאִם יִרְאֶנָּה הַכֹּהֵן וְהֵנִיחַ אֵין־בָּהּ
 שֵׁעַר לְבָן וּשְׁפֵלָה אֵינְנָה מִן־הָעוֹר וְהִיא כַּהֵּ
 וְהִסְגִּירוּ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים: (כב) וְאִם־פָּשְׂתָה
 תִּפְשָׂה בָּעוֹר וְטָמְאָ הַכֹּהֵן אֹתוֹ נִגַע הוּא:
 (כג) וְאִם־תִּחְתִּיָּה תַעֲמֹד הַבְּהֵרַת לֹא פָשְׂתָה

LEVITICO XIII

una persona abbia nella sua pelle un'ulcera, e ne guarisca; (19) Indi nel sito dell'ulcera sopravvenga una prominenza bianca, o una macchia bianco-rossiccia; sarà mostrata al sacerdote. (20) Il sacerdote vedrà, e trovando, quella apparire più bassa della pelle, ed il suo pelo essersi cangiato in bianco: il sacerdote la dichiarerà impura, è il male della lebbra, che germogliò nell'ulcera. (21) Se invece il sacerdote vedrà, non essere in essa pelo bianco, nè essere più bassa della pelle, ed essere sbiadita; il sacerdote farà che l'individuo stia rinchiuso per sette giorni. (22) E se si dilaterà nella pelle, il sacerdote lo dichiarerà impuro, è il male (della lebbra). (23) Se poi la macchia rimane nel suo luogo, senza dilatarsi; è la cicatrice

רָגְלָיו לְכָל־מִרְאָה עֵינֵי הַכֹּהֵן: (ג) וְרָאָה
 הַכֹּהֵן וְהֵנִיחַ כַּסְתָּהּ הַצִּרְעַת אֶת־כָּל־בְּשָׂרוֹ
 וְטָהַר אֶת־הַנֶּגַע כָּלּוֹ הַפֶּךָ לְבָן טָהוֹר הוּא:
 (ד) וּבְיוֹם הַרְאֹתָ בּוֹ בִשָּׂר חַי וְטָמְאָ: (ה) וְרָאָה
 הַכֹּהֵן אֶת־הַבִּשָּׂר הַחַי וְטָמְאוֹ הַבִּשָּׂר הַחַי
 טָמְאָ הוּא צִרְעַת הוּא: (ו) אוֹ כִי יָשׁוּב הַבִּשָּׂר
 הַחַי וְנִהְפָךְ לְלָבָן וּבָא אֶל־הַכֹּהֵן: (ז) וְרָאָהוּ
 הַכֹּהֵן וְהֵנִיחַ נֶהְפָךְ הַנֶּגַע לְלָבָן וְטָהַר הַכֹּהֵן

LEVITICO XIII

germogliando nella pelle, e la lebbra coprirà tutta la cute dell'individuo infetto, dalla testa sino ai piedi, dovunque giunga la vista del sacerdote; (13) Il sacerdote, scorgendo la lebbra coprire tutto il suo corpo, dichiarerà puro l'individuo infetto: quand'egli è tutto divenuto bianco, egli è puro. (14) Ma tosto che apparisca in lui carne di color naturale, sarà impuro. (15) Il sacerdote, vedendo la carne di color naturale lo dichiarerà impuro; la carne di color naturale è impura, è lebbra. (16) Se poi la carne di color naturale torni a cangiarsi in bianca, la cosa sarà recata al sacerdote. (17) Il sacerdote la vedrà, e trovando la parte infetta esser divenuta bianca; il sacerdote dichiarerà puro l'individuo infetto, puro egli è. (18) Quando

ואולי האיש הנגוע נקרא נגוע. (ג) והנה כסתה הצרעת את כל בשרו: בסוף החלי הצרעת יולאה לחן ומתפשטת בכל הגוף, ובתוך עשרה או י"ב ימים הוא כרפא (ראו), וכן בעל הטורים כתב כי כשהנגוע מתפשט אז אינו נכנס בעווק הסגר והוא סייון שקרוב להתרפאות, אבל כשאינו מתפשט בכל הגוף אז אוכל יורד מחמיו.

צִרְעַת הָיָא: (כח) וְאִם־תִּחְתֶּיֶה תַעֲמֹד הַבְּהֵרֶת
 לֹא־פִשְׁתָּהּ בְּעוֹר וְהוּא כֹהָה שְׂאֵת הַמְכוּה
 הוּא וְטָהְרוּ הַכֹּהֵן כִּי־צִרְבֵת הַמְכוּה הוּא: פ
 חֲמוּשִׁי (כט) וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי־יִהְיֶה בּוֹ נֶגַע
 בְּרֹאשׁ אוֹ בְּזָקֵן: (ל) וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע
 וְהִנֵּה מֵרְאֵהוּ עִמָּק מִן־הָעוֹר וְכוּ שֵׁעַר צָהָב
 דָּק וְטָמֵא אֹתוֹ הַכֹּהֵן נִתַּק הוּא צִרְעַת הַרֹאֵשׁ
 אוֹ הַזָּקֵן הוּא: (לא) וְכִי־יִרְאֶה הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע
 הַנֶּתֶק וְהִנֵּה אֵין־מֵרְאֵהוּ עִמָּק מִן־הָעוֹר
 וְשֵׁעַר שָׁחַר אֵין בּוֹ וְהִסְגִּיר הַכֹּהֵן אֶת־נֶגַע

LEVITICO XIII

sarà dilatata nella cute, il sacerdote dichiarerà impuro l'individuo: è il male della lebbra. (28) Se poi la macchia resta nel suo luogo, senza dilatarsi nella pelle, ed è sbiadita; è una prominenzza prodotta dalla scottatura, ed il sacerdote dichiarerà puro l'individuo, poichè quella è la cicatrice della scottatura. (29) Quando poi un uomo, o una donna, abbia del male (esterno) nella testa, o nella barba; (30) Ed il sacerdote vedendo la parte infetta, la trovi apparire più profonda (del resto) della pelle, ed esservi pelo giallo attenuato: il sacerdote dichiarerà impuro l'individuo: quella è nêthek, è la lebbra del capo, o della barba. (31) Se poi il sacerdote vedendo il sito del nêthek, lo trovi non apparire più profondo della pelle, nè esservi pelo nero; il sacerdote terrà rinchiuso per sette

צִרְבֵת הַשְּׁחִין הוּא וְטָהְרוּ הַכֹּהֵן: ס רביעי
 (שני כשהן מדוברין) (כד) אוֹ בֶשֶׁר כִּי־יִהְיֶה בְּעוֹרוֹ
 מְכוּת־אִשׁ וְהִיֹּתָה מְחִיֵת הַמְכוּה בְּהֵרֶת
 לְבָנָה אֲדַמְדָּמֶת אוֹ לְבָנָה: (כה) וְרָאָה אֹתָהּ
 הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נֶהֱפֹךְ שֵׁעַר לְבָן בְּבְהֵרֶת וּמֵרְאֵה
 עִמָּק מִן־הָעוֹר צִרְעַת הוּא בַּמְכוּה פָּרַחָה וְטָמֵא
 אֹתוֹ הַכֹּהֵן נֶגַע צִרְעַת הוּא: (כו) וְאִם יִרְאֶנָּה
 הַכֹּהֵן וְהִנֵּה אֵין־בְּבְהֵרֶת שֵׁעַר לְבָן וְשִׁפְלָה
 אֵינָנָה מִן־הָעוֹר וְהוּא כֹהָה וְהִסְגִּירוּ הַכֹּהֵן
 שִׁבְעַת יָמִים: (כז) וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 אִם־פִּשְׁתָּהּ תִּפְשֶׁה בְּעוֹר וְטָמֵא הַכֹּהֵן אֹתוֹ נֶגַע

LEVITICO XIII

dell'ulcera, ed il sacerdote la dichiarerà pura. (24) Quando una persona abbia nella pelle una scottatura, indi il sito della guarita scottatura presenti una macchia bianco-rossiccia, o bianca; (25) E, vedutala il sacerdote, trovi nella macchia il pelo essersi cangiato (e divenuto) bianco, e quella apparire più profonda della pelle; è lebbra, germogliata nella scottatura; ed il sacerdote dichiarerà impuro l'individuo: è il male della lebbra. (26) Ma se, vistala il sacerdote, trovi che la macchia non ha pelo bianco, nè è più bassa della pelle, ed è sbiadita; il sacerdote terrà rinchiuso l'individuo per sette giorni. (27) Indi il sacerdote lo vedrà nel giorno settimo; e se si

הִנֵּתָק שִׁבְעַת יָמִים: (לז) וְרָאָה הִכְהֵן אֶת-
הַנֶּתֶק בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהָיָה לֹא פִשָּׁה הִנֵּתָק
וְלֹא-הָיָה בּוֹ שֵׁעַר צָהָב וּמְרֹאֵה הִנֵּתָק אֵין
עֵמֶק מִן-הָעוֹר: (לח) וְהִתְגַּלַּח וְאֶת-הִנֵּתָק לֹא
יִגְלַח וְהִסְגִּיר הִכְהֵן אֶת-הִנֵּתָק שִׁבְעַת יָמִים
שְׁנִית: (לח) וְרָאָה הִכְהֵן אֶת-הִנֵּתָק בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי וְהָיָה לֹא-פִשָּׁה הִנֵּתָק בָּעוֹר וּמְרֹאֵהוּ
אֵינְנו עֵמֶק מִן-הָעוֹר וְטָהַר אֹתוֹ הִכְהֵן וּכְבַס
בְּגָדָיו וְטָהַר: (לח) וְאִם-פִּשָּׁה יִפְשָׁה הִנֵּתָק

LEVITICO XIII

giorni il male del nêthek. (32) Indi il sacerdote vedrà il male nel giorno settimo, e trovando ch' il nêthek non s'è dilatato, nè vi si formò pelo giallo, e ch' il nêthek non apparisce più profondo (del resto) della cute; (33) L'individuo si raderà, e lascerà intonso il nêthek; ed il sacerdote terrà il nêthek nuovamente rinchiuso per sette giorni. (34) Indi il sacerdote vedrà il nêthek nel giorno settimo, e trovando non essersi il nêthek dilatato nella pelle, nè apparire più profondo della pelle; il sacerdote dichiarerà puro l'individuo, e quegli si laverà i panni, e sarà puro. (35) Se poi il nêthek si dilaterà nella pelle, dopo che

(לז) לא פשה הנתק: ולא אמר בעור, ופשוט זה הוא סתם, וא"כ מתגלח, ואי רואים את פשה בעור או לא יפשה בעור (אח"כ), וסויע לזה פסוק ל"ו, כי קודם הגילוח את לא פשה ואין בו שער כהב יסגורנה, ואחר הגילוח את פשה בעור, טווח

(*) ג' רבתי.

בָּעוֹר אַחֲרֵי טְהַרְתּוֹ: (לו) וְרָאָהוּ הִכְהֵן וְהָיָה
פִּשָּׁה הִנֵּתָק בָּעוֹר לֹא-יִבְקַר הִכְהֵן לְשֵׁעַר
הַצָּהָב טָמֵא הוּא: (לז) וְאִם-בְּעֵינָיו עֵמֶד הִנֵּתָק
וְשֵׁעַר שַׁחַר צִמְחָהּ בּוֹ נִרְפָּא הִנֵּתָק טָהוֹר הוּא
וְטָהַרוּ הִכְהֵן: ס (לח) וְאִישׁ אוֹ-אִשָּׁה כִּי-
יְהִי בְּעוֹר-בְּשָׂרָם בְּהַרְתָּ בְּהַרְתָּ לְבָנָתָ:
(לח) וְרָאָה הִכְהֵן וְהָיָה בְּעוֹר-בְּשָׂרָם בְּהַרְתָּ
כִּהְיוֹת לְבָנָת בְּהֵק הוּא פָּרַח בָּעוֹר טָהוֹר
הוּא: ס ששי (שלישי כשהן מהוברין) (מ) וְאִישׁ כִּי

LEVITICO XIII

(l'individuo) fu dichiarato puro; (36) Ed il sacerdote, vedendolo, trovi essersi il nêthek dilatato nella pelle; il sacerdote non faccia ricerca del pelo giallo, (l'individuo) è impuro. (37) Se poi il nêthek resta nel suo stato, e vi spunta il pelo nero; il nêthek è guarito, l'individuo è puro, ed il sacerdote lo dichiarerà puro. (38) Quando un uomo, o una donna, abbiano nella pelle del proprio corpo molte macchie bianche; (39) Ed il sacerdote vegga esservi nella cute del corpo loro macchie bianche sbiadite; quello è un bôhak, germogliato nella cute; l'individuo è puro. (40) Quando a taluno il capo rimanga

הוא, ולא יבקר הכהן לשער הכהב ולא יסגורנו לראות את יעלה בו שער כהוב, מאחר שהפשוט הוא בעור (אח"כ). (לז) ואם בעיניו עמד הנתק: מכאן ראינו כי בעיניו ענינו בשיעורו לא במרחשו. ואם בעיניו: שלא הלך לו הפשוט, את שער שחור כחך בו כרפא הנתק וטהור (רכ"הו). (לח) בהרות בהרות: כ"ל (נגד העמוסים) כמו חמרים חמרים, בארות בארות חמרי. (מ) מלות שער לכן שמק רכ"הו (לנוטה פסוק

פְּרָמִים וְרֵאשׁוֹ יִהְיֶה פְּרוּעַ וְעַל-שֵׁפֶם יַעֲטָה
 וְטָמֵא טָמֵא יִקְרָא: (מ) כָּל-יָמָיו אֲשֶׁר הִנְגַּע
 בוֹ יִטְמָא טָמֵא הוּא בְּדַר יֵשֵׁב מִחוּץ לַמַּחֲנֶה
 מוֹשְׁבוֹ: ס (מ) וְהִבְגֵּר כִּי־יִהְיֶה בוֹ נֶגַע
 צֹרַעַת בְּבָגֵד צֹמֵר אוֹ בְּבָגֵד פִּשְׁתִּים: (מא) אוֹ
 בִּשְׂתֵי אוֹ בְּעָרֵב לַפִּשְׁתִּים וְלַצֹּמֵר אוֹ בְּעוֹר
 אוֹ בְּכָל־מְלֶאכֶת עוֹר: (מב) וְהִיָּה הִנְגַּע יִרְקַרְקֵי
 אוֹ אֲדָמָם בְּבָגֵד אוֹ בְּעוֹר אוֹ בִּשְׂתֵי אוֹ
 בְּעָרֵב אוֹ בְּכָל־כְּלֵי־עוֹר נֶגַע צֹרַעַת הוּא
 וְהִרְאָה אֶת־הַכֹּהֵן: (מג) וְרֵאָה הַכֹּהֵן אֶת־הִנְגַּע

LEVITICO XIII

sia (riconosciuto) il male (della lebbra), avrà i panni sdruciti, e la testa scapigliata, e andrà velato sino al labbro superiore; e (uscendo) griderà: Impuro, impuro. (46) Sinò a tanto che dura in lui il male, sarà (riguardato) impuro; impuro egli è: abiterà separato, fuori del campo sarà la sua abitazione. (47) E quando un panno abbia un'alterazione lebbrosa, sia che ciò accada in un pannilano, o in un pannilino. (48) O nell'ordito, o nella trama, del lino, o della lana, o in pelle, o in qualsiasi lavoro di pelle; (49) E la parte alterata sia verdiccia, o rossiccia, nel panno, o nella pelle, o nell'ordito, o nella trama, o in qualsiasi arnese di pelle; è alterazione lebbrosa, e sarà mostrata al sacerdote. (50) Ed il sacerdote, vista l'alterazione,

מִתְרַחֵק מִמַּחֲנֵת רֵעֵיו וְהוֹלֵךְ לַעֲבֹד דָּבָר נִצְנֵת כָּלֵל. (מח) שוֹרֵי: ל' יִסוּד (שמות) שֶׁהוּא

יִמְרֹט רֵאשׁוֹ קָרַח הוּא טְהוֹר הוּא: (מא) וְאִם
 מִפְּאֵת פָּנָיו יִמְרֹט רֵאשׁוֹ גִבַּח הוּא טְהוֹר
 הוּא: (מב) וְכִי־יִהְיֶה בְּקִרְחַת אוֹ בְּגִבַּחַת נֶגַע
 לִבֵּן אֲדָמָם צֹרַעַת פִּרְחַת הוּא בְּקִרְחָתוֹ אוֹ
 בְּגִבַּחָתוֹ: (מג) וְרֵאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהִנֵּה שְׂאֵת־
 הִנְגַּע לְבָנָה אֲדָמָדָמַת בְּקִרְחָתוֹ אוֹ בְּגִבַּחָתוֹ
 כְּמִרְאָה צֹרַעַת עוֹר בֶּשֶׂר: (מד) אִישׁ־צֹרוּעַ
 הוּא טָמֵא הוּא טָמֵא יִטְמָאֵנוּ הַכֹּהֵן בְּרֵאשׁוֹ
 נֶגְעוֹ: (מה) וְהִצְרוּעַ אֲשֶׁר־בוֹ הִנְגַּע בְּגִדָיו יִהְיוּ

LEVITICO XIII

pelato; è un calvo, è puro. (41) E se dalla parte anteriore gli rimane pelato il capo; egli è calvo della fronte, egli è puro. (42) Se poi nella calvizie totale, o soltanto anteriore, siavi un sito infetto bianco-rossiccio; ella è lebbra, germogliata nella sua calvizie totale, o anteriore. (43) Il sacerdote lo vedrà, e trovando la prominenza del sito infetto bianco-rossiccio nella sua totale o anteriore calvizie, somigliante alla lebbra della pelle (delle altre parti) del corpo; (44) È un individuo lebbroso, impuro è: il sacerdote lo dichiarerà impuro, egli ha il male (della lebbra) nella testa. (45) Il lebbroso poi, in cui

מ"ב) בֶּרֶשׁי אֵינֶן בְּרֵעִי וְלֹא בְּקוֹמֹת עִם ג' תְּרֻמוֹת וְיִכְנִיֶּאֱסֶה שֶׁכֵּן־אֵל. (מח) וְהִצְרוּעַ
 אֲשֶׁר בוֹ הִנְגַּע: אִפְּי אֵין צוֹ אֵלֶּא כֹּנַע א', הוּא הַלּוֹק בֵּין כְּרוּעַ לְמוֹרַעַ. וְטָמֵא
 טָמֵא יִקְרָא: וְהֵלֵךְ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשְׁבוֹ? מוֹשֶׁב־כָּרִי אֲבָרְסָם גְּרִיגוֹ ז'ל אֲוֹרֵר שֶׁהַכּוֹהֵן
 נִשְׁעָה שֶׁהוֹלֵךְ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה; וְכִכֵּן, וְלִפִּי נִגְדָיו יִהְיוּ פְּרוּמִים כְּאֵבֶל, כִּי הוּא

שִׁבְעַת־יָמִים שְׁנִיתָ: שְׁבִיעִי (רביעי במחובר) (נה) וְרָאָה
הַכֹּהֵן אַחֲרָיִךְ הַכֶּבֶס אֶת־הַנֶּגַע וְהִנֵּה לֹא־
הִפָּךְ הַנֶּגַע אֶת־עֵינָיו וְהִנֵּג לֹא־פִשָׁה טָמֵא
הוּא בְּאִשׁ תִּשְׂרָפֶנּוּ פָּחַתָּ הוּא בְּקִרְחָתוֹ אוֹ
בְּנִבְחָתוֹ: (נד) וְאִם רָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה פָּחַתָּ
הַנֶּגַע אַחֲרָיִךְ הַכֶּבֶס אֹתוֹ וְקִרַע אֹתוֹ מִן־הַבְּגָד
אוֹ מִן־הָעוֹר אוֹ מִן־הַשֶּׁטִי אוֹ מִן־הָעֶרֶב: מַפְסֵד
(נו) וְאִם־תִּרְאָה עוֹד בְּבִגְד אוֹ־בִשְׁתֵי אוֹ־
בְּעֶרֶב אוֹ בְּכָל־כְּלֵי־עוֹר פָּרַחַת הוּא בְּאִשׁ

LEVITICO XIII

(55) Ed il sacerdote vedrà dopo essere stato lavato l'oggetto alterato, e trovando che l'alterazione non ha cangiato colore, e non si è dilatata; è impuro, devi abbruciarlo; quella è un'alterazione profonda nel suo rovescio, o nel suo dritto. (56) Ma se il sacerdote vede che l'alterazione è sbiadita, dopo che l'oggetto fu lavato; straccerà quel pezzo dal panno, o dalla pelle, o dall'ordito, o dalla trama. (57) Se poi (l'alterazione) ricomparirà nel panno, o nell'ordito, o nella trama, o in quel qualunque arnese di pelle; è (lebbra) pullulante; devi abbruciarlo

הַעֵקֶר בְּאִרְגוֹ, וְבוֹ מַעֲרָבִים הָעֶרֶב. (נה) אַחֲרַיִךְ הַכֶּבֶס: ע' מֵה שְׁבַע־יָמִים לִד־
ו'. עֵינָיו: מִרְאֵהוּ; וְאִיכְנֹו כְמוֹ עֵינָיו. בְּקִרְחָתוֹ אוֹבְגַבְחָתוֹ: ר' סַעֲדִיָה וְהֵא"ב־ע.
(נד) וְסֵר מִהֶם הַנֶּגַע: יִדְלֵל וְיִפְסֹק כְמוֹ לֹא יִסוּר שֶׁנֶּט מִיְהוּדָה (בְּרֵאשִׁית מ"ט י')
וְסֵר מִמֵּנֵי כִּי (שׁוֹפְטִים י"ו י"ז) לֹא תִסוּר מֵעַלְיוֹ אֲחֻלְתּוֹ (מִשְׁלֵי כ"ז כ"ט).

וְהִסְגִּיר אֶת־הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים: (נא) וְרָאָה
אֶת־הַנֶּגַע בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כִּי־פִשָׁה הַנֶּגַע בְּבִגְד
אוֹ־בִשְׁתֵי אוֹ־בְעֶרֶב אוֹ בְּעוֹר לְכֹל אֲשֶׁר־
יַעֲשֶׂה הָעוֹר לְמִלְאֲכָה צִרְעַת מִמְּאֲרַת הַנֶּגַע
טָמֵא הוּא: (נב) וְשָׂרַף אֶת־הַבְּגָד אוֹ אֶת־
הַשֶּׁטִי אוֹ אֶת־הָעֶרֶב בְּצִמּוֹר אוֹ בַּפִּשְׁתִּים אוֹ
אֶת־כָּל־כְּלֵי הָעוֹר אֲשֶׁר־יִהְיֶה בּוֹ הַנֶּגַע כִּי־
צִרְעַת מִמְּאֲרַת הוּא בְּאִשׁ תִּשְׂרָף: (נג) וְאִם
יִרְאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה לֹא־פִשָׁה הַנֶּגַע בְּבִגְד אוֹ
בִשְׁתֵי אוֹ בְּעֶרֶב אוֹ בְּכָל־כְּלֵי־עוֹר: (נד) וְצוּה
הַכֹּהֵן וְכִבְּסוֹ אֶת אֲשֶׁר־בוֹ הַנֶּגַע וְהִסְגִּירוֹ

LEVITICO XIII

farà rinchiudere l'oggetto alterato per sette giorni. (51) Indi vedrà la parte alterata nel giorno settimo, (e trovando) che l'alterazione si è dilatata nel panno, o nell'ordito, o nella trama, o nella pelle, in quel qualsiasi lavoro che sia fatto di pelle; quell'alterazione è una lebbra acuta, è impura. (52) Ed abbrucerà il panno, o l'ordito, o la trama, di lana, o di lino, o quel qualunque arnese di pelle, in cui sarà l'alterazione; poichè è lebbra acuta, deve abbruciarsi. (53) Se poi il sacerdote vedrà che l'alterazione non si è dilatata nel panno, o nell'ordito, o nella trama, o in quel qualunque arnese di pelle; (54) Il sacerdote comanderà, e l'oggetto in cui è l'alterazione verrà lavato; indi lo farà nuovamente rinchiudere sette giorni.

והובא אל הכהן: (א) ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע: (ב) וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארו ושני תולעת ואזב: (ג) וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת אל כלי חרש על מים חיים: (ד) את הצפור החיה יקח אתה ואת עין הארו ואת שני התולעת ואת האזב וטבל אותם ואת הצפור החיה בדם הצפור השחטה על

LEVITICO XIV

cosa verrà portata al sacerdote. (3) Ed il sacerdote uscirà fuori del campo, e trovando ch' il mal della lebbra è guarito [è sparito] dal lebbroso; (4) Il sacerdote comanderà, e si provvederanno per colui che ha da purificarsi due uccelli vivi, puri [permessi da mangiare], e del legno di cedro, e della lana scarlatta, e dell'isòpo. (5) Ed il sacerdote comanderà, e uno degli uccelli verrà scannato in un vase di terra, sopra acqua viva [cioè l'uccello si scannerà in guisa ch' il sangue ne vada in un vase contenente acqua di sorgente, o di fiume]. (6) Prenderà l'uccello vivo, ed il legno di cedro, e la lana scarlatta, e l'isòpo, e gl'intingerà [i tre ultimi, legati insieme], e l'uccello vivo, nel sangue dell'uccello scannato, (ch'è) insieme al-

דבריו על והנה בלתי נכוניס. (ד) על מים חיים: הטבלה מהיה בדם ומהיה בדם ביום, כי הדם יוערב ביום, וכן למטה כ"א בדם הסכור השקוטם ובמים חיים

תשרפנו את אשר בו הנגע: (ב) והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית וטהרו: (ג) זאת תורת נגע צרעת בגד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו: פ פ פ

יד

כה (א) וידבר יהוה אל משה לאמר: (ב) זאת תהיה תורת המצרע ביום טהרתו

LEVITICO XIII-XIV

[quell'oggetto] in cui è l'alterazione. (58) Il panno poi, o cordito, o la trama, o quel qualunque arnese di pelle, dal quale, dopo lavato, sarà cessata l'alterazione, verrà nuovamente lavato, indi sarà puro. (59) Ella è questa la legge relativa all'alterazione lebbrosa del panno di lana, o di lino, o dell'ordito, o della trama, o di qualsiasi arnese di pelle, onde (l'oggetto) abbia ad essere dichiarato puro, o impuro.

XIV

(1) Ed il Signore parlò a Mosè, con dire: (2) Questa sarà la legge del lebbroso, nel giorno della sua purificazione. La (ב) והובא אל הכהן: ע' למעלה י"ג ב', והבחי רכ"ה רוקוקים, וכן בסוק ג'